

jeg for mit Vedkommende slutte mig til de Betragtninger, der er gjort gældende i det Udvalg, der har været nedsat, som Begrundelse af, hvorfor Udvalget ikke mener at kunne anbefale, at Henstillingen tages til Følge. Og jeg maa ogsaa med Hensyn til Forslaget om Begrænsning i Arbejdstiden i Sejlads i indre Farvande under Henvisning til tidligere fremsatte Udtalelser om min Stilling til 8 Timers Arbejdsdagen i det hele slutte mig til Flertallet i Udvalget, som har ment at burde fraraade, at denne Henstilling tages til Følge. Men vort Parti vil naturligvis være villigt til i Udvalget at høre paa, hvad der fra anden Side maatte kunne fremføres, og høre paa det med saa megen Velvillie, som vi nu formaar at lægge i vore Øren.

Dahlgard: Jeg beklager, at den højtærede Regering ved Behandlingen af disse internationale Konventioner stadig fastholder den Form, at Regeringen ikke fremkommer med nogen Art af Tilkendegivelse af sin Opfattelse i disse Spørgsmaal; den højtærede Regering opgiver i Virkeligheden derigennem al politisk Ledelse i disse meget vigtige Erhvervsspørgsmaal. Jeg har tidligere tilladt mig at sige, at det fra et parlamentarisk Synspunkt er en besynderlig Fremgangsmaade, og jeg vil gerne i Dag sige, at det ogsaa har vist sig at være en uheldig Fremgangsmaade overfor de Konventioner og Henstillinger fra Washington-Konferencen, som tidligere har været behandlede i dette høje Ting, idet det har vist sig, at de angaaende disse Forslag nedsatte Rigsdagsudvalg har staaet uden nogen Art af Føling med Regeringens Synspunkter. Jeg kan i alt Fald ellers ikke finde Aarsagen til, at disse Rigsdagsudvalg praktisk talt ikke har udført noget positivt Arbejde. Man har i den sidste Tid behandlet visse af disse Forslag, hvorom alle i Forvejen var enige, men i de to, tre Maaneder, disse Udvalg har siddet, har man overhovedet ikke taget op til Drøftelse alle de Punkter, hvor der er den store Uenighed, og hvor der tiltrænges en grundig Overvejelse af, hvorledes Danmarks Stilling bør være. Jeg beklager derfor, at denne Form stadig fastholdes, selv om jeg i og for sig ikke er overrasket over, at den højtærede Handelsminister har fulgt den een Gang valgte Fremgangsmaade; jeg forventede ikke, at den højtærede Handelsminister vilde afvige fra de Baner, som var afstukne af hans Kollega Indenrigsministeren. Jeg maa dog sige til den højtærede Handelsminister, at naar Ministeren ved Fremsættelsen her i Tinget fremkom med den Ud-

talelse, at denne Fremgangsmaade var anbefalet af en nordisk Konference, er det ikke rigtigt. Der foreligger ikke nogen Art af Anbefaling fra dette Møde, som fandt Sted imellem administrative Embedsmænd i de tre nordiske Lande; det ses da ogsaa direkte af den Henstilling, som er givet fra de danske delegerede, idet man der kun udtrykker sig paa den Maade, at man *paa Grundlag* af de Forhandlinger, der fandt Sted, henstiller dette. Der foreligger, som sagt, ikke fra norsk eller svensk Side nogen Anbefaling af denne Fremgangsmaade.

Jeg vil i øvrigt gerne rette et direkte Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister vedrørende disse Forslags Behandling. Naar den højtærede Handelsminister forelægger disse Henstillinger og Konventioner her i Tinget kun en halv Sned Dage, før Rigsdagen slutter, og Ministeren selvfølgelig er klar over, at dette Ting ikke kommer til Ende med disse Forslags Behandling i denne Rigsdagssamling, og naar der i Udvalgene vedrørende Washington-Konventionerne ligger en hel Række Konventioner og Henstillinger, som ikke har faaet nogen Realitetsbehandling i Udvalget, vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Handelsminister, om Regeringen da agter i den kommende Rigsdagssamling igen at fremsætte Forslag angaaende disse Konventioner og Henstillinger, idet jeg maa være af den Opfattelse, at hvis Regeringen ikke har den Agt, vil den Forelægge, som har fundet Sted her i Tinget af disse Konventioner og Henstillinger, i Virkeligheden kun være en Skinopfyldelse af Fredstraktatens § 405.

Jeg skal i øvrigt sige, at den Tid, der er forløbet, siden de internationale Konferencer paabegyndte deres Arbejde, har vist en meget stor Vanskelighed ved den Fremgangsmaade, der er angivet af de internationale Konferencer. Det kan ikke være undgaaet nogens Opmærksomhed, at det, der i Danmark og i andre Lande er sket siden Washington-Konferencen, har været dette, at konservative Partier i de forskellige Lande gensidig har søgt Dækning i den Stilling, de respektive Partier har indtaget indenfor deres Lande. Her i Danmark siger man fra det konservative Partis Side, at i Norge og Sverige har man ikke foretaget sig noget; i Norge og Sverige siger man, at i Danmark har man ikke foretaget sig noget. Og paa samme Maade i de store Lande; det ene store Land henviser til andre store Lande, som ikke har foretaget sig noget, og Resultatet bliver da, at der overhovedet ikke sker noget, stadig under Henvisning til de andre.